

XXXIV. Nemzetközi Gépészeti Konferencia Kolozsvár, 2026. április 23–26.

– beszámoló –

Az Erdélyi Magyar Műszaki Tudományos Társaság Gépészeti Szakosztálya 2026. április 23–26. között Kolozsváron, a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem Kolozsvári Karán rendezte meg a XXXIV. Nemzetközi Gépészeti Konferenciát (OGÉT).

A konferencia lehetőséget teremtett a résztvevők számára kutatási eredményeik bemutatására, valamint szakmai kapcsolatok építésére, tapasztalatcserére és tartalmas eszmecsere. Emellett alkalmat nyújtott új ismeretségek kialakítására, közös programokra, kirándulásra, valamint kulturális és közösségi élmények szerzésére is.

A konferencián 116 külföldi és hazai szakember vett részt. A résztvevők csütörtökön érkeztek a konferencia helyszínére, majd pénteken idegenvezetők kíséretében egy egész napos kiránduláson vettek részt a Kolozsvár–Válaszút (Kallós Zoltán Néprajzi Gyűjtemény, Bánffy kastély) – Szamosújvár (Örmény Katolikus templom) – Szék (tájház, református templom, ebéd) – Bonchida (Bánffy-kastély) – Kolozsvár útvonalon.

A hagyományokhoz híven rendezvényünk második napja egy egész napos kirándulással telt, amelynek során az erdélyi Mezőség természeti, kulturális és népművészeti kincseit fedeztük fel.

Első megállónk Válaszút volt, ahol megcsodálhattuk a Kallós Zoltán Néprajzi Gyűjteményt. A néprajzi jellegű magángyűjtemény területi lefedettség tekintetében a mezőségi, kalotaszegi, gyimesi és moldvai területeket foglalja magába. E négy rész mellett az erdélyi román és szász lakosság tárgyi kultúrája is jelentős számban megtalálható a Gyűjteményben. A gyűjtemény kb. 6000 darabot foglal magába, és a Tisztaszobák

segítségével mutatja be Kallós Zoltán gyűjtőterületeiről származó tárgyi anyagot. Az erdélyi Mezőség és Kalotaszeg, a moldvai csángó, az erdélyi szász és a román népi kultúra díszes darabjai által az adott területen élő közösség életmódja, értékrendszere, hagyományai, szokásai és népművészete is élénk tárul.

A válaszüti Bánffy-kastélyban átfogó képet kaptunk az erdélyi nemesi élet mindennapjairól és a Bánffy család történetéről. Idegenvezetőnk, Szalma Anna-Mária részletesen mesélt a kastély múltjáról, az épület különböző korszakairól, és arról, hogyan változott a funkciója az évszázadok során. A Bánffy család Erdély egyik legrégebbi és legismertebb nemesi családja volt, akik fontos politikai és kulturális szerepet töltek be a térségben. A mai kastély a XIX. századi átépítések eredménye: ekkor nyerte el klasszicista formáját, és ekkor készült el gazdagon berendezett belső tere is, amelyet Bánffy Ádám tervezett. A termeiben régi bútorokat, családi emlékeket és néprajzi tárgyakat láthattunk, amelyek közelebb hozták a régi arisztokrácia világát. Különösen emlékeztető volt a földszinti ebédlő, ahol megmaradt a faragott díszfa burkolat, a kazettás mennyezet, az ebédlőszekrény és egy szék, valamint a híres zöld mázas cserépkályha. Ezt a kályhát Bánffy Ádám tervezte: az első példányt kiállításon is bemutatták, majd Ferenc Józsefnek adományozták, így a gödöllői királyi kastélyba került. A válaszüti példány készült másodikként, és ez alapján rekonstruálták a gödöllői kályhát, mert az eredeti elpusztult. A kályha nemcsak gyönyörű dísz, hanem a korabeli mesterségek és a nemesi igényesség szép példája is. Az idegenvezetés során szó esett a kastély nehezebb időszakairól is: a háborúkról, az államosításról és az épület pusztulásáról, majd a helyreállításról. A látogatás végére jobban megértettük, milyen fontos szerepet tölt be a kastély Erdély kulturális örökségében. Ma kiállítóhelyként és kulturális központként is működik.

Második megállónk során Válaszútról Szamosújvárra utaztunk, ahol meglátogattuk az örmény katolikus templomot, és megcsodálhattuk a Szentháromság-székesegyházban található „Krisztus levétele a keresztről” című festményt, amelyet a hagyomány szerint I. Ferenc császár adományozott a városnak. A képet sokáig magának Peter Paul Rubensnek tulajdonították, ám a legújabb kutatások szerint a festmény valódi alkotója a német Johann von Sandrart. Bárki is festette azonban, ez a mű a szamosújvári örmény közösség számára felbecsülhetetlen értékű örökség – egy császári adomány, amely évszázadok óta a város identitásának és kulturális emlékezetének szerves részét képezi, és amelyet mi, vendégként, különös tisztelettel és csodálattal szemlélhettünk.

Harmadik megállónk Szék volt, mely Erdélyben Mezőségen, a Kis-Szamos egyik mellékvölgyében, hegyoldalakkal, völgyekkel szabdaltnak, nádasokkal, tavakkal tarkított, kopár vidéken terül el. A Sóvirág Panzióban elfogyasztottuk a finom és bőséges ebédet, mely után Széken meglátogattuk a gyönyörűen felújított református templomot, ahol Kertész Zsuzsa, a Széki Turisztikai Információs Iroda munkatársa mesélt nekünk Szék rövid történetéről, a templomban található freskókról, a széki népviseletről, hagyományokról, szokásokról.

Kirándulásunk utolsó megállója Bonchida volt, ahol megnéztük a Bánffy-kastélyt, melyet fénykorában Erdély Versailles-aként tartottak számon. A bonchidai Bánffy-kastélyról idegenvezetőnk, Barazsuly Viktória, mesélt érdekes történeteket. Megtudtuk, hogy az épület a XIX. században nyerte el végleges formáját, klasszicista stílusban, de az évek során sok mindenben keresztülment: természeti katasztrófák, viharok és időjárási viszontagságok tették próbára, és sajnos emberi pusztításnak is áldozatul esett. A kastély különböző funkciókat is betöltött az évek során: működött kórházként, de forgattak a helyszínen filmet is. Megismertük az utolsó lakót, Bánffy Miklóst, és lányát, Bánffy Katalint, aki 101 évesen hunyt el, és életében mindig nagyon szíven viselte a kastély sorsát. A látogatás során megnézhattuk a róla és apjáról készült fényképkiállítást is, ami nagyon személyessé tette a kastély történetét, és tényleg át lehetett érezni a család életének mindennapjait. Különösen érdekes volt a kastély környezete is: a park a tó, ami szintén hozzáadott a kastély hangulatához, és jól látszott, mennyire fontos volt a nemesi család életében a természet és a birtok szépsége. Összességében nagyon gazdag és tanulságos látogatás volt, hiszen nemcsak az épületet és a történelmet láthattuk, hanem a család személyes történetét is, ami tényleg életre keltette a kastély múltját.

A konferencia tudományos és szakmai programja szombaton vette kezdetét Dr. Barabás Istvánnak, az OGÉT konferencia és az EMT Gépészeti Szakosztály elnökének ünnepélyes megnyitójával. A résztvevőket köszöntötte továbbá Dr. Köllő Gábor, az EMT elnöke is.

A megnyitót négy figyelemre méltó plenáris előadás követte, amelyek aktuális és sokszínű kutatási témákat mutattak be a gépészet különböző területeiről:

- **Kocsisné Pfeifer Éva, Gyurika István Gábor, Telegdi Judit:** *Felületanalitikai módszerek alkalmazása undecenil-foszfonsav alapú korróziógátló rétegek jellemzésére*
- **Nagy Sándor, Mankovits Tamás:** *Gépészmérnöki képzés Nagyváradon-tapasztalatok, kihívások, perspektívák*
- **Keczáné Üveges Andrea, Hegedűs Csaba:** *PVA/kitozán szálháló mechanikai tulajdonságainak szabályozása fizikai és kémiai térhálósítással*
- **Bereczky Ákos:** *Hidrogén energetika és kutatása (a hydrogen kutató csoportban a BME, Energetikai Gépek és Rendszerek Tanszékén)*

A szekcióülések már a délelőtti órákban megkezdődtek, öt teremben párhuzamosan zajló előadásokkal. A bemutatott munkák az alábbi szekciókba kerültek besorolásra: általános gépészet, anyagtudomány és technológia, géptervezés, mechatronika, gyártástudomány és technológia, műszaki logisztika, valamint járműgépészet.

A nap folyamán összesen mintegy 87 szakmai előadás hangzott el egyetemi oktatók, kutatók, doktoranduszok és hallgatók előadásában.

A konferencia díszvacsorával zárult, amely kiváló alkalmat teremtett a kötetlen beszélgetésekre, szakmai tapasztalatcserére és új együttműködések kialakítására. Az est folyamán került sor a Dr. Csibi Vencel–József Főgépész-díjak ünnepélyes átadására is, amelyet azok a szakemberek vehettek át, akik kiemelkedő módon támogatták a Gépészeti Szakosztály tevékenységét. 2026-ban a díjban Dr. Végvári Ferenc, a Neumann János Egyetem tanára, valamint Dr. Nagy Sándor, az EMT Bihar megyei Fiókszervezetének elnöke részesült.

A szakmai program méltó lezárásaként vasárnap délelőtt Laczkó Rázmán Timea történelemtanárnő kalauzolásával a résztvevők tartalmas városnézésen ismerkedhettek meg Kolozsvár gazdag történelmével és kulturális örökségével.

Az OGÉT-re beküldött előadások anyagaiból összeállított konferenciakötet az Open Journal System platformon létrehozott EMT oldalon érhető el (ISSN 2668-9685, ISSN-L 2068-1267), és mindenki számára szabadon hozzáférhető a <https://ojs.emt.ro/index.php/oget> címen.

A szervezőbizottság ezúton is köszönetét fejezi ki a lektoroknak és a szekcióvezetőknek lelkiismeretes munkájukért, amellyel hozzájárultak a konferencia magas szakmai színvonalának fenntartásához, valamint a társszervezőknek a rendezvény előkészítésében és népszerűsítésében nyújtott támogatásukért.

Bízunk benne, hogy ismét egy sikeres és tartalmas gépészeti konferenciát sikerült megszervezni – olyan rendezvényt, ahol értékes szakmai előadások hangzottak el, új szakmai kapcsolatok és barátságok születtek, és amelyről a résztvevők gazdag élményekkel és inspirációval távoztak.

Mindenkit szeretettel és barátsággal visszavárunk 2027-ben a XXXV. Nemzetközi Gépészeti Konferenciára!

Dr. Barabás István az OGÉT konferencia elnöke
Bálint Blanka, programszervező